

Cena posamezni šte. 1 Din 50 p.

Rokopisi se ne vračajo.

DRŽAVNI

Izhaja enkrat na mesec.

Poštni čekovni račun šte. 12450.

UPOKOJENEC

Glasilo državnih upokojencev in upokojenk v Sloveniji.

V Mariboru, dne 30. aprila 1929.

Uredništvo in uprava: Maribor, Ob bregu 14.

Dr. Jos. Kronvogel, Maribor.

Trpljenje staroupokojencev.

Časopisna poročila objavljajo, da se v Ministrstvu pravde pripravlja revizija uradniškega zakona. Ker bo ob preosnovi tega zakona tudi pravni položaj staroupokojencev treba razčistiti in urediti pravično njih prejemke, ne bo odveč, da si ogledamo kratko razvoj in sedanje stanje te zadeve.

Imeli smo odnosno imamo te-le vrste upokojencev:

A. Od Avstro-Ogrske prevzete (kronske staro-) upokojence.

B. Kronske staroupokojence naše države. To so tisti nameščenci, katere je naša država ob prevratu prevzela v svojo službo in jih potem upokojila pred zakonom z dne 14. III. 1922; s katerim so se prevedli prečanskim državnim nameščencem kronski prejemki na dinarske (ob enem pa izločile stanarine in aktivitetne doklade).

C. Dinarske staroupokojence. Le-ti so tudi uslužbenci naše države, kakor oni pod B, upokojeni v dobi od 14. III. 1922 (glej B) do uveljavljanja uradn. zakona z dne 31. VII. 1923.

D. Novoupokojence, kateri dobivajo (povišane) prejemke po uradn. zakonu z dne 31. VII. 1923.

E. Najnovejši upokojence, ki bodo dobivali pokojnine po deloma že revidiranem uradn. zakonu, k čemur je pripomniti, da se je ta revizija že izvršila glede uradništva nekaterih resorov.

Kar se tiče označbe staroupokojencev kot kronskih pod A in B kažem na uredbo ministrskega sveta z dne 1. VII. 1927 D. R. Br. 88808, s katero so se prevedle kronske pokojnine na dinarske, tako da kronskih staroupokojencev de jure ni več, ampak le dinarski.

Da s to prevedbo kronski staroupokojenci niso mnogo pridobili, je znano. Nek tak upokojenec se mi je tožil, da ima po prevedbi Din 18.— mesečno manj.

Pravni položaj zgoraj navedenih vrst upokojencev ni enak.

A. Glede od Avstro-Ogrske prevzetih staroupokojencev podal je naš finančni

minister na tozadevni upit narodnega poslanca pismo izjavo z dne 22. XI. 1926 št. 159379/26, v kateri pravi: »Potreba prevodjenja krunskih penzija na dinarske več je ranije priznata... Ovom prilikom čast mi je napomenuti, da je naša država u tom pogledu učinila sve, našta je bila obavezana; a specijalno Rimskem paktu, koji spominjete u Vašem upitu. Ovim ugovorom ustanovljeno je samo to, da penzije ranijih avstro-ogrskih penzionera ne smeju biti manje od onih, koje su zainteresovana lica uživala u bivšoj avstro-ogrskoj monarhiji. U našoj državi priznate su ovim licima one iste penzije, koje su im bile dodeljene u bivšoj carevini. Pošto ove sume usled promenjenih životnih prilika ne dostaju, to primaju ovi penzioneri i odgovarajuće dodatke na skupoću kao i svi ostali penzioneri.«

S to izjavo finančnega ministra, ki pravilno ni omenjal uradniškega zakona, je naša državna uprava priznala poseben pravni položaj prevzetih avstro-ogrskih upokojencev, ki da sloni na načelih izraženih v Rimskem paktu z dne 6. IV. 192., ki se v tej točki strinja z mednarodnim pravom. Ko je naša država ob prevratu prevzela del avstro-ogrške monarhije, morala je prevzeti s tem ozemljem zvezana bremena, med temi tudi upokojene državne uradnike. Sicer pa vprašanje obveznosti Rimskega pakta ni aktualno, ker prizadeti upokojenci ne iščejo svojih pravic iz tega pakta ampak se zadovoljuje, da se z njimi postopa kakor s tuzdravnimi upokojenci. Faktično naša država ne razlikuje teh staroupokojencev od drugih.

Z zgoraj navedenim upitom zaželeno prevedba kronskih pokojnin na dinarske se je po naredbi ministrskega sveta z dne 1. VII. 1927 izvršila.

B, C. Staroupokojencev teh vrst — zdaj skupno dinarskih staroupokojencev — praviloma ne bi smelo biti, jih po načrtu uradniškega zakona tudi ni bilo. Ta načrt je v členu 239. obširno določal, kako

postopati s temi upokojenci. Bistvena vsebina tega člena je bila: Starejši upokojenci, upokojeni pred 1. avgustom 1914 — torej tudi upokojenci pod A — prevedejo se po uradniškem zakonu.

Mlajši upokojenci imajo se podvreči reviziji. Ako se izkaže njih sposobnost, zamore se jih pozvati v aktivno službo. Ako pa se jih ne pozove v službo ali ako so za to nesposobni, prevedejo se tudi po uradn. zakonu. Le upokojenci, ki se pozivu v aktivno službo ne bi odzvali, ne bi bili prevedeni po novem zakonu, ti edini bi ostali staroupokojenci brez povišbe pokojnine.

Ta načrtova določila bila so naravna in pravična; zakonodajni odbor, ki se je s tem vprašanjem temeljito bavil, jih je tako sprejel ter po Vladoarjevi predskladi predložil plenumu Narodne skupščine v odobrenje in izglasovanje.

Toda ne pričakovano se je predložilo drugačno besedilo tega člena. Odličan član zakonodajnega odbora piše:

»Izpremembra so preložili poslanci tedanje vladne večine en dan pred koncem debate in izglasovanjem v plenumu. Poiskušili smo jo preprečiti; med sejo smo se sestali s člani vlade k pogajanju. Vlada ni popustila. V znak protesta proti izpremambi zakonskega predloga smo potem v plenumu narodne skupščine pred glasovanjem odšli od seje, da bi jo eventualno napravili nesklepčno. Uspeha nismo imeli, zakon je bil izglasovan brez nas!«

Predložena izpremembra člena 239 zak. načrta se je glasila:

»Prej (to je pred urad. zakonom) upokojeni uslužbenci ostanejo še nadalje z istimi pokojninami in draginjskimi dokladami.

In ta izpremembra je bila kot besedilo člena 239 uradn. zakona od skupščinske večine sprejeta.

Zakonodajalčev namen je bil pred vsem, da z uradn. zakonom z dne 31. VII. 1923 zboljša gnotno stanje uradništva, ki se je pokazalo kot nevzdržljivo.

Ker kljub tej priznani potrebi povišanja uradniških prejemkov čl. 239 celo skupino že upokojenih državnih uslužbencev brez vsega vzroka izključuje od povišbe, se je s tem storil očividno nebratski, nesocialen čin, ki nasprotuje tudi pravu!

Dne 1. X. 1923 je stopil uradniški zakon v veljavo. Ako si bil upokojen 30. IX. 1923, ostanejo ti dosednji prejemki, ki so pa za polovico manjši od onih, katere dobi tvoj tovariš, ki je upokojen drugi dan 1. X. 1923! To ne more biti pravilno.

Državna uprava in narodna skupščina upravljata javni denar, h kateremu prispevajo vsi državljani. Nikakor nista upravičeni pri tej upravi postopati samovoljno v očitno škodo in pogin ene skupine državnih uslužbencev, katere loči od druge skupine le slučajni datum uradniškega zakona.

Pokojnina ni kaka fiksna neizpremenljiva številka. Ako bi se valutne razmere znatno izpremenile in prejemki drž. uslužbencev znižali, takrat državna uprava celo zanesljivo ne bi postavila izjemnega čl. 239. — »upokojenci naj ostanejo še nadalje z istimi pokojninami« — ker bi se sicer zgodilo, da bi upokojenci imeli višje prejemke od aktivnih.

Pokojnina je pravica do službi in službeni dobi primerne upokojenčeve oskrbe za čas onemoglosti; tako uči državno pravo. Koliki prijemki so pri nas za primerno oskrbo potrebni, kaže urad. zakon. Saj skupščina dne 31. VII. 1923 ni imela in ni smela imeti namena, upokojencem od 1. X. 1923 naprej česar podariti. Kaj pa je smatrala tem bodočim upokojencem kot za življenje neobhodno potrebno, tega ni imela pravice odreči tistim uslužbencem, ki so bili slučajno 1. X. 1923 že upokojeni. Že obstoječih pri dobljenih pravic ne sme kratiti noben zakon.

S temi izvajanjmi se vjema tudi zgoraj navedena izjava finančnega ministra, ki pravi: »da dobivajo avstro-ogrske penzioneri i odgovarajuče dodatke na skupoču, pošto ove sume (namreč penzije) vsled promenenih životnih prilika ne dostajaju za izdržavanje.«

Torej po promenenih životnih prilikah ima se določati višina pokojnin! To pravilno načelo hudo krši čl. 239, urad. zakona, radi česar je nujno potrebno, da se ga odpravi.

Eden izhod bi bil, da se mutatis mutandis vzpostavi zgoraj omenjeni čl. 239 načrta urad. zakona. To je predlagalo Društvo umirovljenika v Sarajevu v svoji predstavi Nj. Vel. kralju. (Glasnik Umirovljenika od 15. II. 1929 v Sarajevu.)

Ali se pa stvar reši v smislu resolucije, katero je sprejel »Glavni Savez Državnih Službenika u Beogradu« toraj naj odličnejša celodržavna uradniška organizacija na svoj redni skupščini, ki se je vršila 19. aprila 1925 v Ljubljani, ki predlaga zakon glaseč se: »Službenici

penzionisani pre zakona od 31. VII. 1923 prevedu se kao aktivni, te će primati penzijo od osnovne, položajne plate i redovne stanarine prema spomenutom zakonu«....

Društva upokojencev so pismeno in po deputacijah opetovano prosila vlado in narodno skupščino od pomoči. Pohvalno moramo priznati, da se je tudi Glavni Savez v Beogradu ob več priložnostih zavzel za težnje upokojencev. — V nekem listu sem čital, da je odličen mož ob priložnosti izjavil, da ga je sram, da se ravna tako brezsrčno z dosluženi svojimi ljudmi. Ni nič pomagalo!

Od Avstro-Ogrske prevzeti stroupokojenci pod A bi imeli forum, pred katerim bi se zamogli pritožiti. Za upokojence naše države pa ni sodišča. Kolikim nezakonskim sirotam je staroupokojeni sodnik po vojni povišal za preskrbo določene prejemke, ker so se dotedanji izkazali vsled izpremenjenih razmer kot nezadostni! Ko pa prositi ta sodnik sam, da bi se njemu in njegovi družini priznala za življenje potrebna pokojnina, ga državna uprava in narodna skupščina zavrneta, dasi sta z uradn. zakonom sami priznali nezadostnost dozdajnih pokojnin in jih povišale bodočim upokojencem.

Ko je sila največja, pravi nek pregovor, je božja pomoč najbližja. Tako bi zamogli reči tudi staroupokojenci.

Dne 6. I. 1929 napočila je nova doba reda in pravičnosti v državi! In res so vsa odločilna mesta državnega krmila priznala težak položaj staroupokojencev in obljubila pomoč. Načelnik vlade je napram neki deputaciji s povdarmom izjavil: »Vaše zahtjeve i molbe su u našem programu, pa zato hoćemo je i provijesti.«

Zanašajoč se na te mnogostranske obljube upamo staroupokojenci, da se nam bliža rešitev. Resnih finančnih ovir ni, ker se ne sme prezirati, da tu ne gre za trajno obremenitev državnega računa, saj vsako leto odmrje večje število staro upokojencev, vsled česar se bo obremenitev leto za letom zmanjševala in v doledni dobi celo prenehala.

Naj tu pokažem na resničnih primerih razliko prejemkov staro- in novoupokojencev, da se po številkah zamorejo presojati tozadevne razmere, katere so v vseh činih odnosno kategorijah uradništva več ali manj slične.

Višji sodni svetnik VI. činovnega razreda — zgoraj pod C — je bil upokojen leta 1922 ter dobiva po odbitku davka redne mesečne pokojnine Din 398.— draginjske doklade » 1600.—

skupaj Din 1998.—

Njegov po 1. X. 1923 upokojen tovariš — zgoraj pod D — ima redne mesečne pokojnine Din 300.— draginjske doklade » 1100.— stanarine » 300.—

skupaj Din 1400.—

(Odbitek na davku mi ni znan).

Najnovejši upokojenec iste vrste — zgoraj E — redne mesečne pokojnine Din 3000.— sodne doklade » 2000.— draginjske doklade » 1100.— stanarine » 300.—

skupaj Din 6400.—

(Odbitek na davku mi ni znan).

Leta 1922 upokojeni sodni poduradnik dobiva za sebe in ženo mesečne pokojnine in doklade Din 995.— njegov 1. 1923 upokojeni tovariš z ženo pa » 1947.—

Le-ta in zgoraj prvo navedeni staroupokojeni višji sodni svetnik sta si toraj v prejemkih skoraj enaka.

Slično je, kakor se mi sporoča, razmerje pri upokojenih gažistih. Primer: Staroupokojeni poročnik in polkovnik imata letno za Din 14.335 odnosno 22.368 manj nego njuna novoupokojena tovariša.

Pripominjam, da se vsi tukaj navedeni primeri nanašajo na upokojence s polnimi službenimi leti in s polno pokojnino.

Mislím, da sem dokazal, da je člen 239. urad. zakona s sedanjim besedilom nemogoč, da ga je treba odpraviti.

Staroupokojenci ne prosijo darila, milosti, ampak pravice. Jednakost in ravnopravnost je geslo sedanje vlade, naj se uresniči!

Najbolj jasno pač dokazuje upravičenost stališča staroupokojencev okolnost, da se je že v drugič pokazala potreba zboljšanja gnetnega stanja drž. uslužbencev in upokojencev ter radi tega revizija uradn. zakona z dne 31. VII. 1923.

Najnovejšim upokojencem bodo torej prejemki že drugokrat povišani, staroupokojenci bi pa naj na večno ostali z istimi pokojninami!, kakor pravi čl. 239. urad. zakona?

To bi bila očitna krivica, katere sedanja vlada ne bo pripuščala!

Toda pomoč je nujna! Starci visokih let, nesposobni za delo, bolniki v postelji, očetje z nepreskrbljenimi otroci in drugi, vsi v dolgovi z vedno manjšim kreditom ne morejo čakati na uspeh dolgotrajne revizije uradn. zakona! »Dvakrat da, kdor hitro da!«

Naj ne bo edina rešiteljica našega trpljenja — smrt!

Dr. Jos. Kronvogel, predsednik društva drž. upokojencev za Slovenijo v Mariboru.

Pripomba. Vse naše ugledne liste vlijudno prosimo, da nas blagovolijo podpreti s tem, da vsaj na kratko ponatisnejo le-te naše težnje.

Dr. Jos. Kronvogel, Maribor.

Državni činovniki traže zaščito Njegovega Veličanstva Kralja.

Pod tem nadpisom prinaša zagrebški »Jutarnji list« z dne 23. t. m. obširno poročilo o godišnji skupščini Saveza javnih namještenika, ki se je vršila dne 22. v Zagrebu, »kojoj su prisustvovali izasla-

nici svih društava drž. činovnika iz cijele države, tako da je preko 38 delegata zastupalo ukupno 4000 članova na skupštini. Predsedoval je g. dr. Benković.

Na tej skupštini bila je sprejeta obširna resolucija, katera je bila odposlana predsedniku vlade in vsem ostalim članom vlade. Izmed 24 točk obsegajoče resolucije navajam v sledečem tiste, ki se nanašajo na »penzionere«.

Resolucije točka 6: »Da se svezkupna beriva drž. službenika i penzije umirovljenika povišu barem za 50%.

Stilizacija te točke se mi zdi glede upokojujencev ponesrečena. Besedilo te točke zamore veljati le za upokojujence po urad. zakonu (novoupokojujence), ne pa za od naše države pred uradniškim zakonom upokojene nameščenice (staroupokojujence). Primer: Tak staroupokojujenec VI. činovnega razreda (zdaj I 3) ima 400 Din mesečne penzije in 1600 Din drag. doklade. Le-temu bi se po resoluciji naj penzija zvišala za 50%, tako da bi imel vsega skupaj za 200 Din več! To bi bil pač nezadosten povišek!

Za staroupokojujence je in ostane edino pravilno rešenje tega vprašanja prevedba na uradniški zakon, torej izprememba čl. 239. urad. zakona v besedilu, katero je imel dobro premišljen od Vladarja predsankcioniran načrt tega zakona.

Točka 10: »Da se u smislu postojećeg činovničkog zakona izjednači mirovine penzionera prema obvezama preuzetim St. Germainskim i Trianonskim ugovorom.« Ta zahtev se nanaša na od Avstro-Ogrske prevzete staroupokojujence in je pravilen.

Točka 11: »Da se obiteljima aktivnih drž. službenika umirovljenicima dadu železnički certifikati u jednakoj meri kako ih imaju i aktivni službenici.«

Točka 18: »Da se umirovljenicima isplati oduzeta s t a n a r i n a uredbom Ministarskog Savjeta 17. IV. 1924., D. R. broj 42.300.« Ta točka se nanaša le na staroupokojujence; kajti novoupokojujenci po urad. zakonu z dne 31. VII. 1923 itak dobivajo stanarino.

Medsebojno razprta hiša se ne more vzdržati.

»Newyork Times« objavlja med drugim sledeče jako pomembne besede našega kralja:

»Baš eden velikih Američanov, Lincoln, je dejal, da se hiša, ki je medsebojno razprta, ne more vzdržati. Politiki so skušali zavesti v razprtije naš narod. Zahtevali so individualne privilegije za svoje pokrajine, na katere nismo mogli pristati. Nisem mogel dopustiti, da bi podkopavali temelje edinstva in solidarnosti, ki so bili zgrajeni z dolgoletnimi napori. Storil sem vse, da bi se izognil energičnemu koraku, ki pa sem ga vendarle napravil, ker je bil edina rešitev. Obupne situacije zahtevajo obupnih ukrepov. Ko je bila moja potrpežljivost

izčrpana in so bile moje moči napete do skrajne vzdržljivosti od nepomirljivih, nerazumnih zahtev političnih voditeljev, sem se odločil, da aboliram parlament kljub temu, da imam globoko zaupanje in respekt napram parlamentarni vladavini. Hotel sem imeti posla direktno z narodom, ker je ves moj narod ene misli in enega srca ter sem vedel, da me bo podprl. Čeprav bo v novem režimu vsak do obvaroval svojo individualnost, pripada ves moj narod eni rodbini in ima skupen ideal: edinstvo jugoslovenske rase.

Smaram, da so rezultati opravičili storjene ukrepe. Vsa država je mirna,

vsakdo vrši svoje delo. Zlonamerne osebnosti in organizacije, ki so sejale nesloge, so umolknele. Nadomestiti moramo s težkim in poštenim delom brezuspešna politična natezanja in brezbržnost do realnih narodnih interesov, ki je vladala zadnjih 10 let. Vrnili se bomo k normalnemu režimu, čim bo delo organizacije in rekonstrukcije jamčilo uspeh in povratek normalnih razmer. Prepričan sem, da se bo po dobi, v kateri bo narod osvobojen politične nesloge in strankarskih voditeljev, rodila mnogo boljša in jačja Jugoslavija.

Teh vladarjevih modrih besed državnih uslužbencev ne smemo nikdar pozabiti.

Nabavljalna zadruga državnih uslužbencev

v lastni hiši

r. z. z o. z.

v lastni hiši

v Mariboru, Rotovski trg št. 2

nudi svojim članom najboljše ugodnosti pri nakupu specerijskega, delikatesnega in manufakturnega blaga kakor tudi kuhinjske posode in kuriva.

Zajtrkovalnica

vhod Lekarniška ulica 6, nudi prvovrstna vina in mrzle prigrizke. Odprta je tudi ob nedeljah in praznikih dopoldne.

Zdravilišče Rogaška Slatina

Najlepše in najbolj moderno urejeno zdravilišče kraljevine SHS. — Svetovni zdravilni vrelci: **Yempej, Styria, Donat.** — Zdravljenje vseh želočnih in črevesnih bolezni, bolezni srca, ledvic in jeter.

Sezona: Maj—september

Sezona: Maj—september

Cene zmerne. V pred- in posezoni znaten popust. Koncertira vojaška godba. Največja udobnost. Radio. Prometne zveze ugodne. Zahtevajte prospekte.

Ravnateljstvo zdravilišča Rogaška Slatina.

Nabavljalna zadruga državnih uslužbencev

v Celju, Prešernova ulica 10

v poslopu starega okrožnega sodišča

vabi vse državne uslužbence in upokojujence, da pristopijo k zadrugi kot člani. Svoji k svojim!

Cene konkurenčne.

Društvene vesti.

a) Vsled raznih ovir dobite predstojajočo št. s precejšno zamudo, kar nam blagovolite oprostiti.

b) Članarina in naročnina polletno Din 12.— oz. Din 15.—, celoletno Din 24.—, oz. 27.—. Prosimo celoletno vnaprej.

c) Odgovori: a) B. S. Novomesto. Naše društvo še nima društva »Pogrebina«, torej ne pobira pristojbin in ne izplačuje pogrebnin. b) S. Lenassič veselilo nas bo, ako postanete zopet naš član. c) Schoschner V., Ptuj, Ivančič-Leb A., smo storili potrebne korake. d) A. Poljanšek, Vaš članek objavimo v 5. št., e) Jamšek Fr., Vašo zadevo vzamemo v najkrajšem času v pretres. f) Verzel A. Prosimo, čitajte 1. do 4. št. »Upokojenec« in prepričani boste, da naše društvo s polno paro dela tudi za Vas staroupokojenca. g) Borlak A. Vašo zadevo prejeli a odborova seja za mesec marc in april ni bila sklepčna; razpravljalo se je o Vaši zadevi na sestanku, h kateremu so bile povabljene vse tozadevne mariborske organizacije — predavatelj gosp. inšpektor dr. Pečovnik — in so se navzoči izrekli soglasno za navedene odtegljaje.

č) Odborova seja dne 12. maja t. l. Ne ostajajte doma!

d) Krožek upokojenega učiteljstva 2. maja t. l. v Nar. domu. Prosimo osobito starejše tovariše, da se udeleže sestanka; zbirali se bodo namreč zgodovinski podatki, potrebni k 50 letni slavnostni izdaji »Popotnika«.

Državnim uradnikom in upokojencem,

ki bolehaio na želodcu, črevih ter drugih prebavilih ali potrebujejo oddiha, priporočamo, da posetijo zdravilišče Rogaška Slatina, biser naše ožje in širše domovine.

Najboljši čas za uspešno in ceno zdravljenje je maj, junij in september.

Kljub največji udobnosti odrejene so najnižje cene, pri katerih imajo državni uradniki in upokojenci ter njihove družine v gori navedenem času t. j. od 1. maja do 16. junija in od 1. septembra dalje 50% popusta.

Izrabite to ugodno priliko ter si uredite temu primerno svoj letni dopust.

Prospekte razpošilja brezplačno ravna telistvo zdravilišča Rogaške Slatine. —

Zdravilišče Rogaška Slatina.

**Državni upokojenci,
pristopajte k naši zadrugi,
Maribor, Rotovski trg št. 6**

Telefon štev. 16

Ustanovljena l. 1889

Poštni ček 10.533

Mestna hranilnica ljubljanska

Stanje vloženega denarja nad 300 milijonov dinarjev

(Gradska štedionica)

Ljubljana

Prešernova ulica

Stanje vloženega denarja nad 1200 milijonov kron

sprejema vloge na hranilne knjižice kakor tudi na tekoči račun in sicer proti najugodnejšemu obrestovanju. Hranilnica plačuje zlasti za vloge proti dogovorjeni odpovedi v tekočem računu najvišje mogoče obresti. — Jamstvo za vse vloge in obresti, tudi tekočega računa, je večje kot kjerkoli drugod, ker jamči zanje poleg lastnega hranilničnega premoženja še mesto Ljubljana z vsem premoženjem ter davčno močjo. Vprav radi tega nalagajo pri njej sodišča denar nedoletnih, župnijski uradi cerkveni in občinski denar. — Naši rojaki v Ameriki nalagajo svoje prihranke največ v naši hranilnici, ker je denar tu popolnoma varen.

Hranilnica daje posojila po nizki obrestni meri na posestva in menice

KAMNOŠEŠKA INDUSTRIJSKA DRUŽBA

Celje,

Razlagova 7

Telefon 67

Ustanovljena 1906
Lastni kamnolomi

Izdeluje vsakovrstne nagrobne spomenike iz marmorja, granita, sijenita itd., nagrobne plošče in okvirje, garniture za spalne in jedilne sobe, obzidne plošče, mozaik in vsa v kamnoseško stroko spadajoča dela. Prodaja tudi na

PODRUŽNICA
V TRBOVLJAH

Telefon 67

mesečne obroke. Stalno velika zaloga spomenikov od najpreprostejših do najmodernejših oblik. Zahtevajte načrte in proračune.

Konkurenčne cene! — Ugodni plačilni pogoji!

Ustanovljeno leta 1810

Ustanovljeno leta 1810

Veletrgovina z železnino

D. Rakusch, Celje

priporoča svojo bogato zalogo hišnih in gospodarskih predmetov, posode in vsakovrstnega orodja.

Poseben oddelek za stekleno blago in porcelan.